

Да живееш с агнета

*“Той ще пасе стадото си като овчар, ще събере агнетата с
мишцата си, ще ги носи в пазухата си и
ще води поляка доящите”
(Ис. 40:11)*

ЗА КАКВО СТАВА ВЪПРОС?

Ис 9:6

Имало едно време един мъж и една жена, които много дълго нямали деца. Те винаги се чудели кой ще наследи голямото им богатство, когато умрат. Жената много искала едно момиченце. А пък съпругът много искал едно момченце. По известни нам причини всеки от тях искал неговото желание да се изпълни първо. И така търсенето на двете малки трепаки звездици продължило.

След известно време жената разбрала, че е бременна и на лицата им грейнала усмивката на успокоението. Това било началото на едно пътуване, което ги довело до повратната точка: опитът на родителството. И се случило така че жената родила близнаци – син, последван от дъщеря. Радостта им нямала граници – но все пак пред тях била сериозна задача. Грижите едва сега започвали.

Когато семейството нараства, нарастват и родителските отговорности. Детето прекарва първите седем години от живота си най-близко до родителите си. Животът на детето се оформя постепенно от родителите,

Животът на детето се оформя постепенно от родителите

докато той или тя достигне зрелостта на възрастния. Да живееш с дете следователно е отговорност, която родителят трябва да поеме с най-голяма грижа. "Семейният кръг е училището, в което

детето получава първите си и най-трайни уроци. Следователно родителите трябва да са в дома си твърде често. С думи на дело те трябва да наставяват децата си в любов и страх от Бога. Да ги учат да проявяват интелигентност, общителност, любвеобилност; да култивират в тях навици на трудолюбие, икономия и себеотричане. Давайки на децата си любов, съчувствителност и кураж в дома, родителите могат да им осигурят сигурно убежище от много изкушения в света".

Тази седмица ще учим как да живеем в хармония с децата си – най-скъпоценните дарове, които Бог ни е подарил, да се грижим за тях, като ги отглеждаме и възпитаваме за Негова прослава. Когато родителите използват божествени методи при възпитанието на децата, в дома владее истинско щастие – "малък рай на земята, място в което обичта се култивира, а не се подтиква преднамерено".

Нека тази седмица насочваме мислите си към това което библията казва за отношението ни към най-младите членове на Божието семейство.

Избор на съдба

ЧЕРНО НА БЯЛО

Пс. 127:3

“Отглеждането на деца е една от характеристиките,която прави всички ни равни”,коментира Юлиус Нйерере,бивш президент на Танзания,в реч на официална церемония,“но разликата е в това как възпитаваме децата си”. Отглеждането на деца е едно от най-големите предизвикателства в човешкия живот.

Някои родители навлизат в тази територия с традиционния рязък тон и надменност. Други изпробват книжните си познания в области като психология и логика. Трети опитват със здрав разум. Без значение какъв е метода на възпитание, той рано или късно ще се прочете в характера на детето.

Поведенческите склонности на детето се определят от това,което то вижда да правят родителите и възпитателите му. Това е,което има значение. Младите умове обикновено се влияят силно и копират онова,което наблюдават,и когато го регистрират веднъж в паметта си,то много трудно може да бъде изтрито. По този начин детските спомени се превръщат в нещо изключително важно – за добро или лошо.

Ако усилията ни да възпитаваме добре детето не са съобразени с божествените принципи,то те са напразни.

“Децата са наследство от Бога” (Пс.127:3)Следователно те трябва да бъдат отглеждани в атмосфера,която е в съгласие с небесните принципи. Ето какво казва Духът на пророчеството за един родител: “Илий не управляваше дома си според Божиите закони за семейно ръководство. Следваше собствената си преценка. Добрият баща пренебрегваше недостатъците и греховете на синовете си още в детството им,като се успокояваше с факта,че след време те ще пораснат и изоставят злите си склонности. Мнозина днес допускат същата грешка. Смятат,че знаят по-добър начин на възпитание от този,който Бог е дал в словото Си. Те подхранват погрешни склонности в тях,като използват типичното извинение: Прекалено малки са,за да бъдат наказвани. Ще изчакам докато пораснат и с тях може да се разговаря като с големи хора”.

По този начин лошите навици се затвърждават,докато се превърнат във втора природа. Децата израстват без задръжки и с черти на характера,които ще бъдат за тях доживотно проклятие,черти които и други ще копират...

“Когато родителите изпълняват всяко желание на децата си,децата рано или късно стават подвластни на волята на сатана”.

КАК МИСЛИТЕ?

1. Родителят е този,който е отговорен за лошия характер на децата.Представете си,че искате да създадете най-добрите деца в очите на Бога и хората. Как бихте го постигнали?

2. Могат ли децата да се учат сами без инструкциите на околните? Обяснете отговора си.

**Това е, което има
значение.**

Родителите – слуги на Твореца

СЪРЦЕТО НА ПРОБЛЕМА

Бит. 16:1; Вт. 8:5; Пс. 30:1–9; 50:10–12; 127:3; Пр. 3:11,12; Мих. 6:8

Родителската страст (Бит. 16:1)

Привлекателността на родителството докосва всяко човешко сърце. Така както са ценни в Божиите очи, децата са ценни и в очите на човечеството. Родителството ни учи да проявяваме уникално чувство на отговорност, като стопани на Божиите дарове – децата. Тази отговорност може да бъде посрещната успешно само ако родителите се концентрират върху Христос, Който “дойде на този свят, да ни даде жив пример”.¹

В това отношение и майката и бащата се борят с предизвикателството да изпълнят своя родителски дълг адекватно и разбира се, да бъдат добри водачи на дома си.

“Бащата трябва да даде своята част в ощастливяването на дома. Независимо с какви трудности и грижи се сблъсква, той не бива да позволява на проблемите да помрачават семейното щастие; той трябва да влиза в дома с усмивка и мили думи”.²

**От всички дарове, които
получаваме, децата са
най-ценния.**

От друга страна “майката е кралица на дома, а децата са нейните подчинени. Тя трябва да ръководи дома мъдро, с достойнството си на майка. Влиянието и в дома трябва да бъде първостепенното, а думата и закон”.³

Дисциплина с любов (Вт. 8:5; Пр. 3:11, 12; Мих. 6:8)

В книгата Притчи родителите и учителите са наставени да възпитават детето “отрано в подходящия за него път” (Пр. 22:6). Този вид обучение изисква методи на ръководство, които са библейски потвърдени.

Небесният Баща, Който ни е възложил отговорността на родителството е също и любящ Възпитател. “Господ избличава онзи, когото люби” (Пр. 3:12). Основната цел на този вид дисциплина е промяната към праведност. И какво изисква Той от родителите?

Да бъдат справедливи, да обичат мъдростта и да ходят смирено с Него.

Да поплачеш за малко (Пс. 30:1–9)

Сигурността и любовта, които Небесният Бог предлага на чадата си са подобни на тези, които един любящ родител проявява към своите деца. “Вечер може да влезе плач да пренощува, а на сутринта иде радост” (Пс. 30:5). Колко е красиво, когато родителите дисциплинират децата си с христовите методи, когато ги обгръщат със сигурност в семейството. “Бог желае и родители и учители да учат децата си да изпълняват практическите задължения на ежедневието... Всяко дете в семейството трябва да носи част от домашните товари и трябва да бъде учено да изпълнява тези задачи върно и на драго сърце”.⁴

Скъпа награда (Пс. 127:3)

От всички дарове,които получаваме,децата са най-ценният. Бог е вменил в умовете ни родителската отговорност,за да ни покаже,че всички ние заедно Му принадлежим. За оформянето на детския характер се грижи както родителят,така и Бог. Следователно, трябва да се молим за децата си с молитвата на Анна,която "не искаше за сина си светско величие,но горещо се молеше да добие славата,която небето цени – да прослави Бога и служи за благословение на ближните си".⁵ Ако това бъде изпълнено,семейството ще осъществи истинската си цел: едно по-добро място,където да живеем,малък рай на земята.

Да славим Бога с децата си (Пс. 30:1–4)

С течение на времето светът се променя неимоверно. Населението на земята е нараснало много. Това принуждава някои общества да приемат политка за отглеждане само на едно дете в семейство,за да се справят с ограничения брой населеници,за които земята все още има ресурси. Но дори и така,независимо колко труден може да изглежда животът,вързката свързваща ни с Бога трябва да укрепва все повече и повече,за да останем свързани с Твореца си във всички сфери на живота. Броят деца,които Бог ни е дал не бива да бъде препятствие да Му служим.

Следователно,за да бъдем приети от Него,нашето семейство,включително и нашите деца,трябва всеки ден да бъде на колена в небесно общение. Това е една от областите, в които врагът ни атакува. Отдавна сестра Уайт видяла опасността,грозяща семейството, което не се моли. Тя дава следното предупреждение: "Всеки християнски дом трябва да отдава слава на Бога в утринни и вечерни жерви на молитва и прослава... Задължение е на всеки християнски родител,сутрин и вечер,чрез гореща молитва и непрестанна вяра да се моли за децата си,като по този начин ги предпазва от силите на злото... Дали Бог ще подмине такова домове без да ги благослови? Със сигурност не. Ангели-служители ще пазят децата,поверени по този начин на Бога".⁶

Да подготвиш "агънцата" за небесни подвизи (Пр. 29:15; 22:6)

Ако родителите са добри стопани на Божиите дарове и работят за успеха на мисията на църквата в света,те не биха пренебрегнали потенциала,които децата им имат за разнасяне на евангелието. Като учат децата на доктриналната библийска истина, родителите трябва също да ги учат и как да прилагат на практика библийските принципи в ежедневието си. Действието върви ръка за ръка с вярата и познанието за Бога.

От най-ранна възраст до моментът,в който се превърнат в зрели хора,родителите трябва да осигуряват не децата ангажираност в цъковния живот. Семейното богослужение трябва да бъде ежедневие,а не нещо,което практикуваме от време на време,нещо подвластно на обстоятелствата.

Когато това бъде постигнато всеки ще хвали Бога с удоволствие и заедно с Исус Навин родителите биха възкликнали: "...но аз и моят дом ще служим Господу"(Исус Нав. 24:15).

1. Детско ръководство,стр. 81.
2. Дом и семейство,стр. 211,212.
3. Пак там.,стр. 232.
4. Възпитание,стр. 350.
5. Патриарси и пророци,стр. 572.
6. Съвети към родители,учители и ученици,стр. 110.

СВИДЕТЕЛСТВО

Мат. 19:13,14

Духът на пророчеството казва ясно, че Исус винаги е бил голям почитател на децата. "Една от основните причини да има толкова много зло в света днес е, че родителите занимават умовете си с други неща, а не с онова, което е най-важно – как да съумеят да учат децата си в Господните пътища търпеливо и внимателно. Ако можеше да се вдигне завесата, бихме видели много деца, които са се отклонили от пътя, загубили завинаги достъп до святите влияния, поради небрежността на родителите. Родители, можете ли да си позволите подобен горчив опит? Не бива да имате по-важна работа от това да додете на детето си цялото време, което е необходимо за да го научите какво означава да се покоряваш и доверяваш на Бога с цяло сърце."¹

Госпожа Уайт обяснява на родителите, че трябва да съществува хармония между тях и децата: "Родители, когато възпитавате децата си използвайте уроците, които Бог ни е оставил в природата. Ако трябва да отгледате карамфил, роза или лилия как бихте го направили?"²

Тя сравнява възпитанието на децата с работата на градинаря, който отглежда най-деликатните сортове растения. "Чрез нежно докосване и любяща грижа оформяйте характера им според образа на Христовия характер".³

Мъдрите и прозорливи родители трябва да бъдат добри стопани на Божия дар

Следвайте метода на градинаря.

– децата. Те са съработници с Бога, като непрестанно поддържат семейна хармония. "Бог ще даде благодат на майките и бащите, за да могат да породят интерес в

децата за скъпоценната история на бебето от Витлеем - надеждата на света".⁴

Ако родителите пренебрегват задължението си да възпитават и се грижат за децата си, те ще се провалят в службата си на стопани на младите детски умове и небето ще ги държи отговорни, ако допуснат появата на "диво грозде" (Ис. 5:2) в лозето.

"Много родители не осъзнават в каква голяма степен са отговорни за чертите в характера на децата. Те не притежават необходимата нежност и мъдрост да се справят с грешащите, които всъщност те са превърнали в такива. Но Исус гледа на тези деца със състрадание. Той знае каква е причината и следствието от нея".⁵

КАК МИСЛИТЕ?

1. Като съвременен родител, стопанин на Божия дар – децата, как помагате на тези, които не са знаели как да се справят с децата си по правилния начин?
2. "Татко е като лъв в къщи", отбелязало едно дете. "Когато изреве, всички се скриваме" Коментирайте предимствата и недостатъците на това да си прекалено рязък с децата.

1. Дом и семейство, стр. 183, 184.

2. Животът на Исус Христос, стр. 516.

3. Пак там.

4. Пак там, стр. 517.

5. Пак там.

Дървото и плодовете му

ИМА КАК

Пр. 20:11

Да поддържаш чистота в характера на детето е едно от най-големите предизвикателства във възпитанието. Библията казва, че “даже и детето се явява чрез постъпките си – дали делата му са чисти и прави” (Пр. 20:11). Постигането на тази цел изисква ежедневни дози интимно общуване със Създателя, Който е нашият модел в тази предизвикателна задача. И така, какво трябва да направи родителят, за да успее в тази битка?

1. Бъди добър стопанин на Божия дар - децата. Всяко наставление, всяко поправление и възпитание трябва да бъде направено с фокусиране върху Библията. Само тогава опитите ни ще родят така желаните плодове. “Учете децата да виждат Христос в природата. Учете ги, че Той е създал законите, които управляват всичко живо, че Той е създал тези закони за нас, и че тези закони са за наша радост и щастие”.¹

2. Бъдете любящи. Любовта е обобщението на моралните закони. Тя носи мира и хармонията, които само небето може да дари. Родителите и учителите по подобен начин трябва да бъдат достатъчно любвеобилни, за да могат да приемат така разнообразните черти на детския характер. Умът на любящия родител ще бъде ръководен и той ще осъзнава, че “до голяма степен, майката държи в собствените си ръце съдбата на децата”.²

3. Бъдете справедливи.

Както е справедлив нашият Небесен Баща, така трябва да бъдем справедливи и ние в отношението си към децата. Всъщност справедливостта ясно представя допуснатите грешки и наказанието, което заслужават. В този случай, справедливостта на Божието Слово трябва да ни ръководи. Нека децата ни познаят и уважават всичко, което принадлежи на Бога, включително и съботата, часа за молитва и десетъка.

4. Бъдете добри стопани. Трябва да направим всичко, което е по-силите ни и да дадем най-доброто от себе си във възпитанието на децата. Като родители, ние се идентифицираме с нашия Господар, Който е Исус. Когато приемаме отговорността да стопанисваме детските умове, ние трябва да постъпваме така както би постъпил нашия Господар, ако Той контролираше нещата. Ако действваме egoистично и използваме дадените ни от Бога привилегии, като търгуваме с тях и спечелим собствени облаги, то в такъв случай ние сме излъгали възложеното ни доверие. В тази отговорност родителите трябва да бъдат изрядни и да дадат най-доброто от себе си, защото “до голяма степен родителите са отговорни не само за жестоките страсти и извратените жалания на децата си, но и за недъзите на хилядите родени глухи, слепи, болни или с някаква форма на идиотизъм”.³

Справедливостта на Божие Слово трябва да ни ръководи

1. Живота на Исус Христос, стр. 516.

2. Патриарси и пророци, стр. 244.

3. Пак там, стр. 561.

МОЯТА ГЛЕДНА ТОЧКА

Гал. 3:28

Библията ни учи, че като семейство ние сме едно в Христовото тяло. Децата, като част от земното семейство са скъпоценни в очите на Бога. Като уханни цветя сред прекрасна зеленина, те правят въздуха в семейството по-приятен. Следователно смятам, че всеки земен родител, при работата си с децата, трябва първо да има поглед над по-голямото семейство – Божието семейство. “Родителите и децата трябва взаимно да се учат на сътрудничество с Бога. От тях се очаква да доведат навигите и привыките си в хармония с Божиите планове”.¹

Обикновено децата в семейството са с различни характери. Някои учат по-бавно, други възприемат по-бързо. Някои са склонни да се подчиняват на правилата, други обичат да ги нарушават. Но независимо какъв е характерният белег, преобладаващ в семейството, родителите трябва да осигуряват на децата чадър от любов и дисциплина, под който да вирее добре пъстротата от характери.

“Възпитанието на децата да бъдат християни е най-великата служба, чрез която родителите могат да изразят почитта си към Бога. Това е работа, която изисква търпелив труд – доживотни, прилежни и упорити усилия. Пренебрегвайки възложеното ни доверие, ние показваме, че сме неверни слуги”.²

Добрият родител съумява да бъде както властен, така и дипломатичен. И докато прави това, той трябва да помни, че Небесният ни Баща наказва тези, които обича.

Тази безусловна любов трябва да бъде основата, върху която се развиват

Възпитанието на децата да бъдат християни е най-великата служба, чрез която родителите могат да изразят почитта си към Бога

възпитанието и дисциплината на младите умове. Те трябва да бъдат учени, че принадлежат на една по-висока каста – небесна, а не земна. “Всяко родено на този свят дете е собственост на Исус Христос и трябва да бъде учено с думи и пример да обича и се покорява на Бога; но много родители са

пренебрегвали възложената им от Бога работа и не са успели да възпитат и наставят децата си да познаят и обичат Христос, като основа на всичко”.³

Всъщност харесва ми онова, което виждам в едно познато семейство: това е едно силно семейство, семейство, в което владее принципът - “имам сили за всичко, чрез Онзи Който ме подкрепя” (Фил. 4:13). Това е семейство, което кани Божия Дух за свой Водач. Водим ли децата си в подходящия за тях път, онзи който Духът изисква, нека знаем че ни предстоят велики неща - онова което ни очаква, когато най-после се съберем в Небесното царство, една забележителна среща на всички изкупени: едно семейство в Христос.

КАК МИСЛИТЕ?

Как познанието за Бога укрепва връзката родител-дете в семейството? Бъдете по-конкретни.

1. Дом и семейство, стр.19.
2. Пак там, стр. 268,269.
3. Пак там, стр.183.

Какъвто Бащата, такъв и Сина

ИЗСЛЕДВАНЕ

1 Йоан 3:2

С ДВЕ ДУМИ

Тъй като Небесният ни Баща ни създаде по Свой образ, ние имаме отговорността да възпитаваме децата си, така че да отразяват този образ. Но все пак родителството е може би най-трудната роля, която имаме като настоящи родители на Божиите дарове, тъй като тези дарове, децата, имат своя собствена воля! Единствената ни надежда да успеем като родители е в поддържането на постоянна и близка връзка с нашия Баща. Той ще ни дари мъдростта да възпитаваме децата си с любов и прилежание. Тогава светът ще каже за нашите деца: какъвто Бащата, такъв и Сина.

А ЗАЩО НЕ?

- Направете видео материал като учебно средство за млади родители. Интервюируйте “опитни” родители в църквата, като ги попитате какъв съвет биха дали на младите родители, какво са научили от децата си за Бога, как намират време да поддържат връзката си с Него и един с друг, какви възпитателни стратегии използват и т.н. Предоставете видеокасета на църковната библиотека.
- Разиграйте по роли трудни родителски ситуации и проведете брейнсторминг, за да откриете конструктивни пътища за справяне с тях. Разиграйте всяка ситуация отново като използвате новите предложения. Потърсете принципите, които родителите могат да използват, щом се сблъскат с подобни проблеми в реалния живот.
- Организирайте мрежа от хора, която да подкрепя самотните родители. Предложете да гледате децата, когато родителите са заети или да им помагате с домашните. Свържете самотните родители с други родители, които биха могли да им предложат окуражение и съвет.
- Помислете върху следното твърдение: “Справянето с децата, започва от справянето със самите нас”. Запишете размишленията си и развийте план за окуражаване на самите себе си – как да заживеете по-смислен и ползотворен живот.
- Изучете родителските навици на три вида птици или бозайници. Изберете птици или бозайници с различни родителски похвати. Можем ли да научим нещо от родителските им привички? Исус често използваше природата, за да даде уроци за нас самите и Неговото царство.

ПОЛЕЗНИ ВРЪЗКИ

Ефесяни 6:1–4.

Възпитание; Адвентен дом, глави. 27–33.

Бил Хайбълс, Верен на Бога – да си истински християнин, гл. 7;

Кей Кузма, Изграждане на детския характер отвътре навън; Лесно послушание: възпитаване на децата в самодисциплина с любов